

รายงาน

เรื่อง องค์การระหว่างประเทศ

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วนิษา ตีคำ

จัดทำโดย

- 1.นายณรงค์ศักดิ์ ชูพันธ์ 6504305001327 65058.041
- 2.นางสาวกัญญาณัฐ เพชรพวง 6504305001301 65059.042
- 3.นายชินกร ทองสอาด 6504305001313 65059.042
- 4.นางสาวณัฏฐณิชา วิเชียรพร 6504305001314 65059.042
- 5.นางสาวนศรีย มัจฉาเวช 6504305001319 65059.042
- 6.นายภคพล โสทธิพิทย์ 6504305001322 65059.042
- 7.นายกวินพัฒน์ ช่วยอยู่ 6504305001352 65059.042
- 8.นางสาวชากีหนะต์ ปริงเงะ 6504305001354 65059.042
- 9.นายกฤษฎา ทองประดิษฐ์ 6504335001003 65060.041

รายงานเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา พลวัตสังคมไทยและสังคมโลก รหัสวิชา GESO101

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา พลวัตสังคมไทยและสังคมโลก รหัสวิชา GESO101 อดุธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีจุดประสงค์ ซึ่งรายงานนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรู้องค์การระหว่างประเทศ ความหมายขององค์การระหว่างประเทศ ความสำคัญขององค์การระหว่างประเทศ บทบาทขององค์การระหว่างประเทศและองค์กรทางด้านต่างๆ

ผู้จัดทำได้เลือก หัวข้อนี้ในการทำรายงาน เนื่องมาจากเป็นเรื่องที่น่าสนใจและอยากศึกษาความรู้เพิ่มเติม หวังว่ารายงานฉบับนี้จะให้ความรู้ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุก ๆ ท่านหากเกิดข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ความหมายขององค์การระหว่างประเทศ	1
ความสำคัญขององค์การระหว่างประเทศ	2
บทบาทขององค์การระหว่างประเทศ	2
ลักษณะขององค์การระหว่างประเทศ	3
องค์การระหว่างประเทศทางด้านสังคม	4
องค์การระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจ	7
องค์การระหว่างประเทศทางการเมือง	10
อ้างอิง	ค

ความหมายขององค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศ international organisation/organization หมายถึง องค์การที่ประเทศหรือรัฐ ตั้งแต่สองรัฐขึ้นไปรวมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือและพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของรัฐสมาชิก และมวลมนุษยชาติเป็นองค์การที่มีสมาชิก ขอบเขต หรือการปรากฏตัวในระดับนานาชาติ มีสองประเภทดังนี้

1. องค์การนอกภาครัฐระหว่างประเทศ (international nongovernmental organisation: INGO) คือ องค์การนอกภาครัฐ (Non Governmental Organisation: NGO) ที่ดำเนินงานในระดับนานาชาติ เช่น องค์การไม่แสวงกำไร และหน่วยงานในระดับโลก เป็นต้นว่า องค์การขบวนการลูกเสือโลก (World Organization of the Scout Movement), คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศและการแพทย์ไร้พรมแดน (Médecins Sans Frontières)
2. องค์การระหว่างรัฐบาล (intergovernmental organisation) หรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล (international governmental organisation: IGO) เป็นองค์การที่ใกล้เคียงกับนิยามของ "องค์การระหว่างประเทศ" ในกฎหมายระหว่างประเทศมากที่สุด องค์การเหล่านี้มักมีสมาชิกเป็นรัฐเอกราช (sovereign state) ซึ่งเรียกว่า รัฐสมาชิก (member state) ตัวอย่างขององค์การประเภทนี้ เช่น สหประชาชาติ (United Nations), องค์การความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (Organization for Security and Co-operation in Europe), สภายุโรป (Council of Europe), องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization), และองค์การตำรวจระหว่างประเทศ (International Police Organization)

องค์การระหว่างรัฐบาลองค์การแรกและเก่าแก่ที่สุด คือ คณะกรรมการกลางเพื่อการเดินเรือในแม่น้ำไรน์ (Central Commission for Navigation on the Rhine) ซึ่งที่ประชุมเวียนนา (Congress of Vienna) จัดตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1815

บทบาทขององค์การระหว่างประเทศ คือ ช่วยวางระเบียบวาระในระดับสากล เป็นตัวกลางในการเจรจาทางการเมือง จัดให้มีพื้นที่สำหรับการริเริ่มทางการเมือง และกระตุ้นการสร้างพันธมิตร ตลอดจนกำหนดประเด็นโดดเด่นต่าง ๆ เพื่อช่วยให้รัฐบาลกำหนดลำดับความสำคัญ

ความสำคัญของการระหว่างประเทศ

การเข้าเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศเป็นไปด้วยความสมัครใจของรัฐที่จะอยู่รวมกลุ่มกัน โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน องค์การระหว่างประเทศจึงมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นหน่วยงานที่มีตัวแทนของรัฐมาประชุมพบปะกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาสันติภาพและความมั่นคงร่วมกัน

2. ดำเนินการร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นเวทีสำหรับรัฐต่าง ๆ มาร่วมตกลงประสานผลประโยชน์ระหว่างกัน

3. รัฐได้รู้ถึงความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือที่เป็นสถาบันและวิธีการที่เป็นระบบ

การจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศ จึงเป็นทางออกของรัฐในการจัดระเบียบความสัมพันธ์และวางหลักเกณฑ์สำหรับการปฏิบัติต่อไป

บทบาทขององค์การระหว่างประเทศ

มีบทบาทสำคัญ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

1. บทบาทขององค์การระหว่างประเทศทางด้านสังคม องค์การระหว่างประเทศทางสังคม มีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาทางสังคม วัฒนธรรมและมนุษยธรรม อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของมวลมนุษยชาติ บทบาทที่สำคัญ มีดังนี้

- วางมาตรฐานการปฏิบัติของรัฐในเรื่องเกี่ยวกับกิจการภายในของรัฐ เช่น สิทธิมนุษยชน แรงงาน
- วางระเบียบกฎเกณฑ์ในการติดต่อระหว่างประเทศขึ้น เพื่อให้สามารถติดต่อกันอย่างสะดวก ราบรื่น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น สหภาพไพบรุษนิยาสากล
- การให้บริการด้านต่าง ๆ เช่น การให้ข่าวสาร การบรรเทาทุกข์ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ การให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัย และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

2. บทบาทขององค์การระหว่างประเทศทางด้านเศรษฐกิจ มีบทบาทมุ่งแก้ปัญหาเศรษฐกิจของสังคมโลก ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและให้ปฏิบัติตามกติกา โดยมีบทบาทที่สำคัญดังนี้

- เป็นตัวกลางทางการเงิน ตลอดจนอำนวยความสะดวกด้านการเงิน
- ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประเทศที่กำลังพัฒนานำไปลงทุนพัฒนาประเทศ มีกองทุนเงินตราต่างประเทศให้สมาชิกกู้ยืมเพื่อแก้ไขปัญหา

- วิจัยและวางแผน เพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของสังคมโลก และให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการให้เหมาะสม

- แนะนำการแก้ไขปัญหาด้านเงินตรา วางระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าของเงินตรา

- ให้ความช่วยเหลือในการถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมทั้งจัดฝึก อบรม

3 บทบาทขององค์การระหว่างประเทศทางด้านการเมืองเป็นบทบาทที่มุ่งเพื่อรักษาสันติภาพและประสานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้เกิดความมั่นคง โดยมีบทบาทที่สำคัญดังนี้

- ส่งเสริมให้เกิดสันติภาพและรักษาความมั่นคงร่วมกัน โดยไม่ใช้กำลังและให้ความสำคัญกับองค์การรักษาสันติภาพ ทำหน้าที่รักษาสันติภาพในบริเวณพื้นที่ที่มีข้อพิพาท
- ยุติกรณีพิพาทด้วยสันติวิธี โดยวิธีทางการทูต การไกล่เกลี่ย การเจรจา และการประนีประนอม
- สนับสนุนให้ดินแดนอาณานิคมได้รับเอกราช ปกครองตนเองด้วยหลักการกำหนดโดยตนเอง
- สนับสนุนการลดกำลังอาวุธ และการควบคุมอาวุธ การห้ามทดลองอาวุธนิวเคลียร์ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงร่วมกัน

ลักษณะขององค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศจัดแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ

1.ยึดถือตามบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานเป็นการแบ่งตามภารกิจที่ปฏิบัติในการให้ความร่วมมือ จึงแบ่งออกเป็นองค์การระหว่างประเทศทางสังคม ทางด้านเศรษฐกิจ และทางด้านการเมือง แต่บางองค์การมีเป้าหมายในการดำเนินงานครอบคลุมทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ดังเช่น องค์การสหประชาชาติ เป็นองค์การที่มีสมาชิกจากทุกภูมิภาคของโลก และมีบทบาทสูงมากในสังคมโลกปัจจุบัน

2.ยึดถือตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เป็นการแบ่งตามลักษณะของการรวมกลุ่มโดยยึดเขตพื้นที่ของสมาชิกเป็นเกณฑ์ จึงแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับโลก หรือระดับสากล เป็นองค์การที่มีสมาชิกมาจากเขตพื้นที่โลก ดังเช่น องค์การสหประชาชาติ และองค์การระดับภูมิภาค ยึดหลักเข้ามารวมกันตามข้อผูกพันทางภูมิศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งสมาชิกจะรวมกลุ่มอยู่ในภูมิภาคนั้น ๆ ดังเช่น องค์การอาเซียน เป็นการรวมกลุ่มในเขตพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

องค์การระหว่างประเทศทางด้านสังคม

องค์การระหว่างประเทศด้านสังคม หมายถึง หน่วยงานที่มีบทบาทและหน้าที่ในการแก้ปัญหาระหว่างประเทศด้านสังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรม ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทางสังคมของประชาชาติทั้งปวง องค์การระหว่างประเทศด้านสังคมที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1.สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Refugees : UNHCR) ผู้ลี้ภัย หมายถึงผู้ลี้ภัยจากสงคราม การปฏิบัติและภัยธรรมชาติ รวมตลอดถึงบุคคลบางกลุ่มที่หวาดกลัวว่าจะถูกข่มเหง รังแก หรือถูกจำกัดด้วยเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา หรือความคิดเห็นทางการเมือง ไม่อาจยอมรับสภาพความเป็นอยู่บางอย่างได้ จึงเกิดการอพยพออกจากประเทศของตนไปยังดินแดนของประเทศอื่นกลุ่มบุคคลเหล่านี้เรียกว่า ผู้ลี้ภัย

บทบาทและการดำเนินงานของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติมีบทบาทสำคัญคือการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัย บุคคลที่อยู่ในฐานะที่จะได้รับความคุ้มครองในฐานะผู้ลี้ภัย ได้แก่ บุคคลที่ได้รับการพิจารณาแล้วว่าเป็นผู้ลี้ภัย และมีความวิตกว่าอาจจะได้รับอันตรายด้วยสาเหตุทางเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ และจะยุติการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้คุ้มครองเมื่อมีกรณีต่อไปนี้

- ได้ใช้สิทธิสืบเนื่องจากความคุ้มครองจากรัฐแห่งสัญชาติของตน
- ได้รับสัญชาติเดิมคืนมาด้วยความสมัครใจ หลังจากได้สูญเสียสัญชาตินั้นไป
- ได้มาซึ่งสัญชาติใหม่ และได้รับความคุ้มครองจากรัฐแห่งสัญชาติใหม่ของตน
- ได้กลับเข้าไปตั้งถิ่นฐานด้วยความสมัครใจในรัฐที่ตนได้จากรมา หรือรัฐที่ตนอยู่ภายนอกอาณาเขต เนื่องจากความหวาดกลัวจากการประหาร
- ไม่อาจปฏิเสธที่จะได้ใช้สิทธิ สืบเนื่องจากความคุ้มครองจากรัฐแห่งสัญชาติของตน เนื่องจากสถานการณ์ที่ทำให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ลี้ภัยได้สิ้นสุดลงแล้ว
- เป็นบุคคลไร้สัญชาติ ซึ่งสามารถกลับสู่รัฐเดิมที่ตนมีถิ่นฐานพำนักประจำได้ เนื่องจากสถานการณ์ที่ทำให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ลี้ภัยได้สิ้นสุดลงแล้ว

วัตถุประสงค์ในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัยมีดังนี้

- ดำเนินการให้ผู้ลี้ภัยได้มีที่อยู่อาศัยอย่างถาวร
- ดำเนินการให้ผู้ลี้ภัยได้รับสิทธิอยู่อาศัยในฐานะคนต่างด้าว เพราะเหตุที่พวกเขาไม่ได้รับความคุ้มครองจากตัวแทนรัฐบาลของประเทศตน
- ดำเนินการให้ผู้ลี้ภัยได้รับในฐานะ และสิทธิใกล้เคียงกับพลเมืองของประเทศที่ตนเข้าไปพักอาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิในฐานะพลเมือง สิทธิด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

2.องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) การจัดตั้งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ เริ่มตั้งแต่การปฏิวัติอุตสาหกรรม ทำให้เกิดสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสมในโรงงาน และนักวิชาการได้ตระหนักถึงความสำคัญด้านมนุษยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความปลอดภัยในการทำงาน ค่าแรงและสภาพการทำงาน ในปี ค.ศ. 1870 สภาแรงงานช่างฝีมือในยุโรปได้ก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศเรียกว่า สำนักเลขาธิการสหภาพแรงงานช่างฝีมือ ในปี ค.ศ. 1900 ได้มีการก่อตั้งสมาคมระหว่างประเทศเพื่อตรากฎหมายแรงงาน ธรรมนูญให้มีมาตรการด้านแรงงานระหว่างประเทศและแก้ไขสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสม ต่อมาได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการกฎหมายแรงงานระหว่างประเทศขึ้นเมื่อตั้งองค์การสหประชาชาติ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ จึงเป็นทบวงการชำนัญพิเศษขององค์การแรกขององค์การสหประชาชาติ ในปัจจุบันมีสมาชิกมากกว่า 145 ประเทศ

3.องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) ศตวรรษที่ 19 องค์การอนามัยโลก ได้เริ่มจัดตั้งขึ้นเมื่อเกิดโรคระบาดจากการที่ชาวมุสลิมจากแอฟริกาเหนือ เดินทางผ่านยุโรปเพื่อไปแสวงบุญ ณ กรุงเมกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ทำให้เกิดโรคระบาดอย่างรุนแรง ในยุโรปมีผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก ประเทศต่าง ๆ ได้หาวิธีการป้องกัน ฝรั่งเศสได้จัดตั้งสถานอนามัยในดินแดนตะวันออกกลางและได้ร่วมกันจัดตั้งคณะมนตรีทางอนามัยระหว่างประเทศ มีการประชุมกันที่ตุรกี ในปี ค.ศ. 1907 จัดตั้งองค์การสาธารณสุขระหว่างประเทศได้ผลสำเร็จเพื่อดำเนินการด้านอนามัย ประกอบด้วย 12 ประเทศ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อโรค และเกิดปัญหาสุขภาพอนามัยในปี ค.ศ. 1948 คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมขององค์การสหประชาชาติได้มีมติจัดตั้ง องค์การอนามัยโลกขึ้น ประกอบด้วยสมาชิก จำนวนกว่า 150 ประเทศ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization : FAO)

4.องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ เกิดขึ้นจากการดำเนินการด้านเกษตร อันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและมีการประชุมระหว่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางการเกษตร ในปี ค.ศ. 1905 ได้จัดตั้งสถาบันการเกษตรระหว่างประเทศที่กรุงโรม ประเทศอิตาลีมีบทบาทในการส่งเสริมเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรด้านอาหาร และเป็นศูนย์กลางรวบรวมแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการเกษตร ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เกิดปัญหาขาดแคลนอาหารอันเนื่องมาจากภาวะสังคมถึงขั้นต้องมีการแบ่งปันอาหารกัน สหรัฐอเมริกาจึงได้จัดให้มีการประชุมทางด้านโภชนาการเพื่อขจัดความหิวโหยและการบริโภคไม่ถูกหลักวิชาการในปี ค.ศ. 1941 และใน ค.ศ. 1946 สมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติได้มีมติรับรองให้ องค์การอาหารและการเกษตรเข้าร่วมในองค์การสหประชาชาติ มีประเทศสมาชิกรวม 156 ประเทศ

5.องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational Scientific and Cultural Organization-UNESCO)หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1 สิ้นสุดลงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศในปี ค.ศ. 1926 มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของกลุ่มประเทศพันธมิตรได้จัดประชุมเพื่อปรับปรุงโครงสร้างระบบการศึกษาของประเทศที่ถูกยึดครองโดยนาซี และค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ประยุกต์ใช้สังคมศาสตร์ให้เกิดประโยชน์ ในปี ค.ศ. 1945 ได้ประชุมจัดตั้งองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ กรุงปารีส มีสมาชิกมากกว่า 160 ประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเสริมสร้างสันติสุข ความมั่นคงของโลก โดยอาศัยการศึกษาทาง วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม การติดต่อสื่อสาร รวมถึงกฎหมายสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ ที่บัญญัติไว้ในกฎบัตร แห่งสหประชาชาติ

องค์การระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจในทศวรรษที่ผ่านมาได้ก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เกิดความเจริญอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้การแข่งขันในด้านการค้าระหว่างประเทศมีความรุนแรงมากขึ้น องค์การระหว่างประเทศทางด้านเศรษฐกิจ จึงมีบทบาทและอิทธิพลในการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจของสังคมโลก ดูแลให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามกติกาของสังคมโลก ผลักดันให้ใช้นโยบายเศรษฐกิจเสรีนิยม ส่งเสริมเอกชนให้มีบทบาททางเศรษฐกิจ องค์การระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจที่สำคัญ มีดังนี้

1. องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO)เป็นองค์การที่ถือกำเนิดในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1995 อันเป็นผลมาจากการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย ภายใต้การประชุมของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือแกตต์ (General Agreement on Tariffs and Trade : GATT) องค์การการค้าโลก มีสมาชิกผู้ก่อตั้ง 81 ประเทศ ปัจจุบันมีสมาชิกเพิ่มขึ้นถึง 144 ประเทศ โดยได้วันเป็นสมาชิกใหม่ล่าสุดเข้าเป็นสมาชิกเมื่อ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2002 องค์การการค้าโลกมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ดร.สุภชัย พานิชภักดิ์ อดีตรองนายกรัฐมนตรีของไทยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการในตั้งแต่ 1 กันยายน ปี ค.ศ. 2002 ถึง ค.ศ. 2005 นับว่าเป็นผู้อำนวยการ WTO คนแรกของเอเชียและของประเทศกำลังพัฒนาที่ก้าวไปมีบทบาทในสถาบันเศรษฐกิจระดับโลก

วัตถุประสงค์ขององค์การการค้าโลก องค์การการค้าโลกทำหน้าที่ดูแลการค้าโลกให้เป็นไปในทางเสรี และมีความเป็นธรรม มีบทบาทหน้าที่ดังนี้

- เป็นเวทีเพื่อเจรจาลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิกในรูปของมาตรการภาษีศุลกากร และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร

- เป็นเวทีให้สมาชิกหันหน้าเข้าหาหรือ เพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งทางการค้าและหากตกลงกันไม่ได้ก็จะจัดตั้งคณะลูกขุน (Panel) ทำหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและให้ข้อเสนอแนะ
- เป็นผู้เฝ้าดูแลสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ และจัดให้มีการทบทวนนโยบายการค้าของสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ
- ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาในด้านข้อมูล ข้อเสนอแนะเพื่อให้สมาชิกปฏิบัติตามพันธกรณีได้อย่างเพียงพอ ตลอดจนทำการศึกษาระเบียบการค้าที่สำคัญ
- ประสานงานกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และธนาคาร โลกเพื่อให้นโยบายเศรษฐกิจโลกสอดคล้องกันยิ่งขึ้น

หลักการสำคัญขององค์การการค้าโลก หลักการในการดำเนินงานขององค์การการค้าโลก ทำหน้าที่ดูแลการค้าสินค้าครอบคลุมถึงการการค้าบริการ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการค้า โดยพยายามลดอุปสรรคและมาตรการในการกีดกันทางการค้า หลักการปฏิบัติที่สำคัญมีดังนี้

- การไม่เลือกปฏิบัติ (Non-Discrimination) ในการใช้มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศโดยการปฏิบัติต่อสินค้าจากทุกประเทศเท่าเทียมกัน (Most favoured Nation Treatment : MFN) การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและภาษีศุลกากรหรือมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่นำเข้าต้องเรียกเก็บเท่าเทียมกันทุกประเทศ และต้องปฏิบัติต่อสินค้านำเข้าเท่าเทียมกับสินค้าภายในประเทศ

- ต้องมีความโปร่งใส เกี่ยวกับข้อกำหนดและมาตรการทางการค้าที่นำมาบังคับใช้กับสินค้า ประเทศสมาชิกจะต้องพิมพ์กฎระเบียบเกี่ยวกับมาตรการทางการค้า เผยแพร่ให้สาธารณชนทราบและต้องแจ้งเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ
- ใช้ภาษีศุลกากรเท่านั้น (Tariff-only Protection) ในการคุ้มครองผู้ผลิตภายใน ห้ามใช้มาตรการจำกัดการนำเข้าทุกชนิด ยกเว้นกรณีที่สอดคล้องกับบทบัญญัติขององค์การการค้าโลก
- ให้มีการรวมกลุ่มทางการค้าเพื่อลดภาษีระหว่างกัน ทั้งนี้ต้องมีเงื่อนไขในการรวมกลุ่มต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อกีดกันการนำเข้าจากประเทศนอกกลุ่ม ต้องไม่กระทบกระเทือนผลประโยชน์เดิมของประเทศนอกกลุ่ม
- ส่งเสริมการแข่งขันการค้าที่เป็นธรรม แต่ประเทศสมาชิกสามารถเก็บภาษีและตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนสินค้าเข้าได้ หากมีการไต่สวนตามกฎหมายระเบียบขององค์การการค้าโลกแล้วพบว่าประเทศผู้ส่งออกกระทำการทุ่มตลาดและให้การอุดหนุนจริง ได้ก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งสินค้าอุตสาหกรรมภายในประเทศ

- มีกระบวนการยุติข้อพิพาททางการค้า เมื่อเกิดกรณีมีข้อขัดแย้งทางการค้าให้เจรจาหรือเพื่อยุติข้อพิพาท หากทำไม่สำเร็จให้นำข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการขององค์การการค้าโลก เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้แก่กระบวนการยุติข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศ

2. กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) เป็นสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นแกนกลางของระบบการเงินระหว่างประเทศ เริ่มดำเนินงานเดือนมีนาคม ค.ศ. 1947 สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา

วัตถุประสงค์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศกองทุนการเงินระหว่างประเทศมีฐานะเป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

- ส่งเสริมให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศมีเสถียรภาพและป้องกันการแข่งขันในการลดค่าเงิน
- ช่วยแก้ไขปัญหาขาดดุลการชำระเงินของประเทศสมาชิกเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อระบบการเงินโลก
- ดูแลให้ประเทศสมาชิกมีระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่มีเสถียรภาพ
- อำนวยความสะดวกและส่งเสริมการขยายตัวทางการค้าระหว่างประเทศอย่างสมดุลเพื่อให้เกิดการจ้างงาน รายได้และพัฒนาการผลิตในระดับสูงรวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรที่มีอยู่ของประเทศสมาชิก

เงื่อนไขในการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

เมื่อประเทศสมาชิกประสบปัญหาเศรษฐกิจอย่างรุนแรงถึงขั้นต้องขอความช่วยเหลือผู้กู้จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจ หลักการสำคัญที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศใช้เป็นเงื่อนไขกับประเทศผู้ขอกู้ สรุปได้ดังนี้

- การทำให้ระบบเศรษฐกิจและการเงินมีเสถียรภาพทั้งภายในและต่างประเทศ (Stabilization) โดยการลดการขาดดุลการชำระเงินดุลบัญชีเดินสะพัด และการดำเนินการให้เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่เหมาะสม
- การสนับสนุนแนวคิดการเปิดเสรีทางการเงินและการค้าระหว่างประเทศ (Liberalization)
- การผ่อนคลายนโยบายที่เข้มงวด (Deregulation) สำหรับธุรกิจบางประเภท เพื่อปล่อยไหลเกลไกของตลาดทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- การโอนกิจการของรัฐให้แก่เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน (Privatization)

3.ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา (The International Bank for Reconstruction and Development : IBRD)

ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาหรือ ธนาคารโลกมีเป้าหมายให้ประเทศสมาชิกได้กู้ยืมเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินโครงการบูรณะและพัฒนาประเทศ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการเกี่ยวกับโครงการ ลงทุนเพื่อการพัฒนาต่าง ๆ สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี สหรัฐอเมริกา

วัตถุประสงค์ การดำเนินงานของธนาคารโลกมีดังนี้

- เพื่อฟื้นฟูบูรณะและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก โดยการให้กู้ยืมเงินระยะยาวในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการลงทุนต่าง ๆ
- เพื่อส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศของภาคเอกชนธนาคารโลกจะช่วยเหลือส่งเสริมโดยเป็นผู้ค้าประกันการลงทุน หรือร่วมกับองค์กรอื่น ในการกู้ยืมของเอกชน
- เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

องค์การระหว่างประเทศทางด้านการเมือง

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 สิ้นสุดลง ได้มีการประชุมสันติภาพขึ้น ณ พระราชวังแวร์ซายส์ ค.ศ. 1918 ตกลงจัดตั้งองค์การสันนิบาตชาติ เพื่อรักษาสันติภาพและแก้ไขข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี แต่สันนิบาตชาติก็ไม่สามารถรักษาสันติภาพของโลกได้ ในที่สุดสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงเกิดขึ้นอีก ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีความพยายามจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศขึ้นอีก องค์การระหว่างประเทศทางการเมืองที่สำคัญมีดังนี้

1.องค์การสหประชาชาติ (The United Nations)

องค์การสหประชาชาติ เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับโลกที่ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1945 ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลง โดยมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา มีสมาชิกประกอบด้วยประเทศเอกราชต่าง ๆ จากทุกภูมิภาคของโลก จากจำนวนสมาชิกก่อตั้ง 51 ประเทศในปี ค.ศ. 1945 ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ตูวาลู (Tuvalu) เข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 2000 เป็นอันดับที่ 189

สวิตเซอร์แลนด์ เข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 2002 เป็นอันดับที่ 190

ติมอร์ตะวันออก เข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2002 เป็นอันดับที่ 191

วัตถุประสงค์ขององค์การสหประชาชาติต้องการสหประชาชาติได้รับการสถาปนาอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 1945 เมื่อกฎบัตรสหประชาชาติมีผลบังคับใช้ กฎบัตรสหประชาชาติได้กำหนด วัตถุประสงค์ขององค์การสหประชาชาติไว้ดังนี้

- เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติ และความมั่นคงระหว่างประเทศ
- เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งปวง โดยยึดการเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิอันเท่าเทียมกัน
- เพื่อให้บรรลุถึงความร่วมมือระหว่างประเทศ ในอันที่จะแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือมนุษยธรรมและการส่งเสริมสนับสนุนการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐานสำหรับทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา
- เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับการประสานงานของประชาชาติทั้งหลาย ให้กลมกลืนกันในอันที่จะบรรลุจุดหมายปลายทางร่วมกันกล่าวได้ว่าองค์การสหประชาชาติ ก่อตั้งขึ้นมาด้วยเจตนารมณ์ที่จะขจัดภัยพิบัติอันเกิดจากสงคราม ประกันสิทธิมนุษยชน ตลอดจนส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของมวลมนุษยชาติ

หลักการขององค์การสหประชาชาติเพื่อให้องค์การสหประชาชาติสามารถดำเนินงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กฎบัตรสหประชาชาติได้วางหลักการที่องค์การสหประชาชาติ และประเทศสมาชิกจะ พึงยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินการระหว่างประเทศ ดังนี้

- หลักความเสมอภาคในอธิปไตย รัฐย่อมมีอำนาจอธิปไตยโดยสมบูรณ์
- หลักความมั่นคงร่วมกัน เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงร่วมกัน ดำเนินมาตรการร่วมกัน เพื่อป้องกันและขจัดการคุกคามต่อสันติภาพ
- หลักเอกภาพระหว่างมหาอำนาจ ซึ่งได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และจีน
- หลักการไม่ใช้กำลัง และการระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี
- หลักความเป็นสากลขององค์การ เปิดกว้างแก่รัฐที่รักสันติทั้งปวง
- หลักการเคารพเขตอำนาจศาลภายใน ปัญหาใดที่ประเทศสมาชิกอ้างว่าเป็นกิจการภายใน สหประชาชาติจะไม่มีสิทธิหรืออำนาจเข้าแทรกแซง

องค์กรหลักขององค์การสหประชาชาติ สหประชาชาติมีการดำเนินงานเกือบทั่วทั้งโลกโดยผ่าน หน่วยงานหลัก 6 องค์กร ได้แก่

- สมัชชา สมัชชาเป็นที่รวมของประเทศสมาชิกทั้งหมดของสหประชาชาติ ซึ่งทุกประเทศมี สิทธิออกเสียงได้ 1 เสียง มีหน้าที่พิจารณาและให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ภายในกรอบของกฎบัตร

สหประชาชาติ แม้ว่าสมัชชากำหนดเป้าหมายและกิจกรรมเพื่อการพัฒนาต่าง ๆ เรียกร้องให้มีการประชุมระดับโลกในหัวข้อสำคัญ ๆ และกำหนดปีสากลเพื่อเน้นความสนใจในประเด็นที่สำคัญ ๆ ของโลก สมัชชามีการประชุมสมัยสามัญปีละครั้ง การลงคะแนนเสียงในเรื่องทั่ว ๆ ไปใช้เสียงข้างมาก แต่ถ้าเป็นปัญหาสำคัญจะต้องได้คะแนน 2 ใน 3 ของสมาชิกที่เข้าร่วมประชุม

- คณะมนตรีความมั่นคงมีหน้าที่ และความรับผิดชอบในการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ประกอบด้วยสมาชิก 15 ประเทศ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สมาชิกถาวร มี 5 ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศส รัสเซีย อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และสมาชิกชั่วคราว มี 10 ประเทศ อยู่ในตำแหน่งครั้ง 2 ปี ในกรณีประเทศสมาชิกถาวรประเทศใดประเทศหนึ่งออกเสียงคัดค้าน ถือว่าเป็นการใช้สิทธิยับยั้ง (Veto) อันจะมีผลทำให้เรื่องนั้น ๆ ตกไป ในยุคของสงครามเย็น การดำเนินงานของคณะมนตรีความมั่นคงประสบกับสภาวะชะงักงัน เนื่องจากการใช้สิทธิยับยั้งของประเทศมหาอำนาจ ปัจจุบันสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงไม่ว่าจะเป็นสมาชิกประจำหรือไม่ก็ตาม จะต้องงดเว้นออกเสียงเมื่อมีการพิจารณาปัญหาข้อพิพาทที่ตนเป็นคู่กรณีด้วย

- คณะมนตรีเศรษฐกิจ และสังคม มีหน้าที่สำคัญคือการส่งเสริมและจัดทำข้อเสนอแนะกิจกรรม ที่มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างประเทศทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงเรื่องการค้า การขนส่ง การพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจ ประชากรและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของมนุษย์ คณะมนตรีเศรษฐกิจ และสังคมประกอบด้วยสมาชิก 54 ประเทศ อยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี การลงคะแนนเสียงใช้คะแนนเสียงข้างมาก ภายใต้คณะมนตรีเศรษฐกิจ และสังคม ประกอบด้วยคณะกรรมการการประจำภูมิภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชีย และแปซิฟิก (The Economic and Social Commission for Asia and The Pacific : ESCAP) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร.

- คณะมนตรีภาวะทรัสตี ประกอบด้วย จีน ฝรั่งเศส รัสเซีย อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา มีหน้าที่ดูแลดินแดนในภาวะทรัสตีที่รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ รับผิดชอบอยู่ เพื่อให้มีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนอันจะนำไปสู่การปกครองตนเอง หรือการได้รับเอกราช เดิมดินแดนในภาวะทรัสตีมี 11 แห่ง ส่วนใหญ่อยู่ในแอฟริกาและมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งได้รับเอกราชไปหมดแล้ว ปาเลา (Palau) เป็นดินแดนในภาวะทรัสตีแห่งสุดท้าย เดิมอยู่ในความดูแลของสหรัฐอเมริกาได้รับเอกราชเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 1994 ส่งผลให้คณะมนตรีภาวะทรัสตีหยุดการปฏิบัติงานอย่างเป็นทางการและจะประชุมเฉพาะเรื่องพิเศษตามความจำเป็น

- ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ หรือ “ศาลโลก” ตั้งอยู่กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นองค์การตุลาการที่สำคัญของสหประชาชาติ ประกอบด้วยผู้พิพากษา จำนวน 15 นาย อยู่ในตำแหน่ง

คราวละ 9 ปี คู่ความที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลได้จะต้องเป็นรัฐคู่กรณี ซึ่งเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ถ้าไม่ใช่สมาชิกจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมัชชา เอกชน จะนำคดีมาสู่ศาลนี้ไม่ได้

- สำนักเลขาธิการ ทำหน้าที่ บริหารงานของสหประชาชาติภายใต้การนำของเลขาธิการ เลขาธิการสหประชาชาติเลือกตั้งโดยสมัชชาด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามทั้งนี้โดยคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี โดยหลักการ เลขาธิการจะมาจากประเทศที่เป็นกลางหรือไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดหน้าที่สำคัญของเลขาธิการ คือ การรายงานสถานการณ์ระหว่างประเทศที่กระทบต่อความมั่นคงระหว่างประเทศให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบ และทำหน้าที่ทางการทูตของสหประชาชาติ

2.องค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Treaty Organization : NATO)เป็นองค์การพันธมิตรทางทหารระหว่างสหรัฐอเมริกา และประเทศต่างๆ ในยุโรป ก่อตั้งเมื่อ ค.ศ. 1949 ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 16 ประเทศ คือ นอร์เวย์ เดนมาร์ก เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก ฝรั่งเศส เยอรมนี สเปน โปรตุเกส อิตาลี กรีซ ตุรกี อังกฤษ ไอซ์แลนด์ สหรัฐอเมริกา และแคนาดา ต่อมา ค.ศ. 1999 มีการรับสมาชิกใหม่เพิ่มอีก 3 ประเทศ คือ โปแลนด์ เชค และฮังการี รวมเป็น 19 ประเทศ องค์การนาโตมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม

วัตถุประสงค์ขององค์การนาโต

- ต่อต้านอำนาจของสหภาพโซเวียต สกัดกั้นการขยายอิทธิพลของคอมมิวนิสต์ในยุโรป สร้างความมั่นคงร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศประชาธิปไตยในยุโรป โดยมีสหรัฐอเมริกาและแคนาดาให้ความร่วมมือช่วยเหลือ

- รักษาเสถียรภาพของยุโรป เป็นกลไกสำคัญในการแก้ปัญหาความขัดแย้งในยุโรป

บทบาทและการดำเนินงานขององค์การนาโต

- บทบาทในการป้องกันภัยคุกคามภูมิภาคยุโรป จากฝ่ายคอมมิวนิสต์โดยมีสหภาพโซเวียตเป็นผู้นำ ตลอดช่วงเวลาของสงครามเย็นองค์การนาโตมีบทบาทสำคัญยิ่ง สามารถป้องกันยุโรปตะวันตกให้ปลอดภัยจากลัทธิคอมมิวนิสต์ จนกระทั่งสหภาพโซเวียตล่มสลาย สงครามเย็นสิ้นสุดลง

- บทบาทในการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงให้เกิดขึ้นในสังคมโลก เนื่องจากการได้รับเอกราชของประเทศบริวารคอมมิวนิสต์ในยุโรปตะวันออก ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางเชื้อชาติที่รุนแรงในอดีตกองสลาเวีย และในดินแดนสาธารณรัฐต่าง ๆ ของอดีตสหภาพโซเวียตจนกลายเป็นสงครามกลางเมือง องค์การนาโตได้แสดงบทบาทในการรักษาสันติภาพด้วยการปฏิบัติการของกองกำลังนาโต

ดังเช่นเมื่อเกิดสงครามในบอสเนียและสงครามในโคโซโว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยูโกสลาเวีย การปฏิบัติการทหารเต็มรูปแบบของนาโต้ ทำให้ยูโกสลาเวียยอมจำนน ความสงบจึงเกิดขึ้น

- บทบาทในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นการความร่วมมือทางทหารกับรัสเซีย และยุโรปตะวันออก จึงได้จัดตั้งมาตรการความร่วมมือที่เรียกว่า หุ่นส่วนเพื่อสันติภาพ (Partnership for Peace) ขึ้นในปี ค.ศ. 1994 ส่งผลให้จอร์จ ดับเบิลยู บุช (George W. Bush) ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา และวลาดีเมียร์ ปูติน (Vladimir Putin) ประธานาธิบดีรัสเซีย ได้ลงนามสัญญาโมสโก ตกลงลดอาวุธนิวเคลียร์ครั้งใหญ่ที่สุด ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2002 โดยแต่ละฝ่ายจะลดหัวรบนิวเคลียร์ ลง 2 ใน 3 ในระยะเวลา 10 ปี ผู้นำ รัสเซียยังได้ร่วมลงนามข้อตกลงความร่วมมือในฐานะ หุ่นส่วนที่เท่าเทียมกัน ด้วยการจัดตั้งสภา นาโต้ รัสเซียขึ้นในเดือนพฤษภาคมปีเดียวกัน มีผลทำให้ รัสเซียเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันในเรื่องต่างๆ ดังเช่น การปราบปรามผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางเชื้อชาติ การรักษาสิ่งแวดล้อมของโลก การปรับเปลี่ยนบทบาทขององค์การนาโต้ นับว่าสอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนไปหลังยุคสงครามเย็น

อ้างอิง

1. http://www.digitalschool.club/digitalschool/social2_1_1/m6_2/content/lesson2/more2/item2_1_7.php
2. <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B9%8C%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%AB%E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8>
3. https://www.baanjomyut.com/library_4/global_society/02_3.html